

1143

פרוטוקול מס' 36/ב

מישיבת ועדת הכספים

ביום ב', ו' בטבת תשי"ז - 10.12.56 בשעה 10.45

ב ר כחח י ס:

חברי הועדה:

- י. גורי - יו"ר
- א. אלטמן
- י. בדר
- ש. דיין
- א. הרצפלד
- ט. חזני
- ז. סוזמניב
- י. טפיר
- י. פורדר
- ז. צור
- ס. קלמר
- י. קרגמן
- ח. רובין

סוזמנים:

- נגיד הבנק ד. הורוביץ
- מר ד. כוכב - מטעם בנק ישראל
- מר בר-יוסף - מטעם בנק ישראל
- מר קיטרון - מטעם משרד המיפ"ס
- מר בזק - מזכיר הועדה

סדר-היום:

דו"ח נגיד הבנק.

היו"ר י. גורי:

אני פותח את הישיבה.

נמשיך בדיון.

י. טפיר:

אעמוד בדברי על הנעיה אותה הציג נגיד הבנק בהעריכו את המצב, כי היא המחייבת ניתוח יותר מעמיק.

מעמיק.

אנו נתונים היום במצב הדומה לזה שבשנת 1951, אלא בתנאים הפוכים. אם אז הגענו לידי אינפלציה רצינית בשעת עיצומה של עליה גדולה יחסית ואבטלווסיית ובתקופה של מחסור גדול בייצור ובמזרכים, הרי היום אנו נתונים בתקופה של ירידת ערך המטבע ועלית מחירים באותה תקופה עצמה שאין כל מחסור במזרכים ובייצור. להיפך, אין השוק המקומי יכול לנצל את הייצור המקומי במלואו. נשאלת השאלה: אם אין דבר זה נובע מסיבות יותר עמוקות מאשר הסיבות המוניטאריות בלבד, יתכן ועלית המצעי התשלום אינה גורם אלא סימפטום. אי אפשר להמשיך בפער שבין ההשער הממיתי לבין השער המלאכותי של 1.800 ל"י הדולאר. ערכו הממיתי של הדולאר אינו עוד 1.800 ל"י אלא 2.500 ל"י, ויש בפער הזה כדי להביא לתוצאות חולניות במשק ובכלכלה שלנו. אנו מנסים לשמור על ערכה של הלירה באופן מלאכותי, דבר שאין אנו יכולים לעשותו לאורך ימים. חובתנו הישנה לא לפתור את הנעיה הארעית העומדת לפנינו היום כי אם את שורש הרע, כי אין זו הלא רעה חולה. באותו רגע שישתנה הקורס - ישתנה כל מערך העניינים, והמחירים יחזירו להתאים את עצמם למערך החדש, דבר המונע את ענפי המשק השונים לקבוע מדיניות לזמן ארוך.

בגיד הוצר מחזיק את היור בקרניו, הולם
הקרניו לא ימות לנגוח, כל הין לו - מבגיד הוצר - כל שליטה על כל
נותם מביעים המיזונו לנגוח זה.

אום מזוהר ונתנו בפני אינפלציה ודורש אמצום
התקציבים הממלכתיים מצד אחד והקטנת ההכנסות המזי יות כולל יכר ורווח
מצד שני. הן לגבי כר יש לי מורטולה לי, ולגבי רווחים - אט בצמצום
המסך הפעילות הכלכלית ואריך יהיה לחנקה.

במצב הנוכחי יש בגודר נטיות דפרטיוניסטיות
מבחינת המרכבות, ובעיית הרווח אינה פוטת כל כך. יניי חושב על כן
שהרווחים היום הם מופרזים. להיך, לי נראה כי המזו המרווחים במדך
הוא קטן מדי והין ביטלתו של המסך להם יית, במיין לו רווחות.

אומר בגיד הבנק כי המזונ הכספי במסך אינו
נוכח רק מתוצאת המסור ההון חוזר. המסור בהון חוזר נובע מתוך כך
יניילו את כל ההון החוזר בעבר להעלה ספירת היכולת של המסך ושל הפרט
בהון יתם רווחים לעיות אכספנסיה העולה על גודל היכולת הין זו. לא
הבאת לאינפלציה. הולם בגיד הבנק העלה מדבר אחד: אם בעיה את החשבון
למי ערך המהירים בשנת 1950 נראה כי היום מדין כל ייחון וכל אחד
לקבל לפחות מי 4 או 5 הון חוזר מביד הן, ועובדה היא כי על אף
מצינות זו לא עלה המיזוני מי 4 או 5.

המסך הפך להיות עבד לזוה לאיש מלווה, כי
הוא שמתעבד יותר ויותר למלווה הן המס לחי עם המסדה והן למלווה הן
היוק המסור. כך הולך ונעלם ההון הפרטי של הפרט מי המסילה בהיותה
המלווה העיקרי הופכת לבעל המסך, ולדבר זה לא הפיע בגיד הבנק כל
מתרון.

התוצאה היא: תקציבים ממלכתיים גדולים,
הכנסה מינית גדולה והחנקת המיזוני, וכי בגיד הבנק חייב לו בייל זהב
בין קנה אינפלציה וקצת דפרטיה. מי אפשר להחניק את המיזוני בה בשעה
שהתקציבים הממלכתיים מהווים חוז גדול בהכנסה הממלכית ויחד עם
זה הולכות וגדלות ההכנסות המיזוניות.

אומר בגיד הבנק ואנו חלויים במסדי חוץ
וטוב זה לא יכול להיטחן לאורך ימים. עובדה היא כי הייצור הסקומי
עמה עלה על כוון הקליטה והקנייה של האוכלוסיה והיוק הגיע לנקודת
רוויה. הקטנה הצריכה הביא בעקבותיה להקטנת הייצור אם לא ידמוש לו
הייצור יווקי חוץ. כדרך כלל אם קטנה הצריכה הסקומית ועמה לא יורד
כושר הייצור נותן הדבר דחיפה לייצוא. אם במיין לעיות אינפלציה כדי
שהיוק הסקומי יגדל - בתגלגל הלצה, וזאת יש לעצור.

הבעיה היא בעיית הייצוא. כי אם לא ייצא -
התוצאה תהיה נחרת: הצריכה תקטן והן הממסלה תהיה גדולה, ובמדינה
כשלבנו 15.000 מהוטרי עבודה מביים את כל מהלך העבודה. 24 שעות
לאחר פירטום מספר מחוטרי העבודה יזרום כסף דרך עבודות דחק כדי
להעסיק את המבוטלים. התוצאה תהיה רוצה לה יג על ידי הקטנת הצריכה
והבאת לידי המסלה הכרחית - לא תהיה, כי הכסף יזרום דרך עבודות דחק
לאותם מבוטלים. ועוד דבר, אם לא יהיה הייצור שלנו מספך על יוק סקומי
רוב קשה יהיה להוציא ליועל ייצוא כי אז הסובסידיות שתינתה לייצוא
תהיינה יותר גדולות וחלק מהסובסידיה תניתנת לא יתכסה עוד על ידי
המהירים שביוק הסקומי.

המלה היא! מדוע הין אנו יכולים לעות ייצוא?
התברר שאנו יקרים מדי. גם בהדריש אנו יקרים. הין זו הסי של מדינת
ישראל הלא המפור של ספרד שהביאו לנו תוצאות טובות בייצוא זה של
הדריש.

המסך הלך ונעבה על מורטקיה. הנה לא היה
מסוגל לחיוב בקתיגוריות של ייצוא. הן פעט לא עטר בפני המחיבה במה
להקיע כדי אשר יהיה לעיות ייצוא וכדי למנוע את הייצוא. לא היו
מלה בלא מירסידות של העייה המבוניות על ייצואן הגדלות: הין אנו יכולים

לחיות בלי מפעל פלדה, אין אנו יכולים לחיות בלי מפעל בחושת. השאלה היא: מה עלינו להשקיע מלונ"ה סיליון ל"י כדי לייצר דבר שהוא עולה 2,5 מיליון כח"ל?

הגענו בחקלנות למיכ"ל. היתה יד. ולוגיה של עבודה עצמאית. אי אפשר היה ללכת אחרי הידנולוגיה זו. עם המסק המפורסם והלכו בכביש הכבוש הזה. בעיה נסיון לפתוח מוקדים ביביל הייצור של תוצרת מקלאית, כי אט עד 1951 היינו רעבים לטחורה, ומכשירי הייצור לא היו סטטיקיים, הרי כבר בשנת 1953 היה ברור שעלינו ללכת לקראת המושבה של ייצוא, אולם לא עיינו בכיוון זה ולא נלוט. ופה לדעת המטתח למשרות ההכרה שלנו.

אני פונה, על כן, ליועץ הכלכלי של הממשלה. בגיד הבנק עשה את טלאכותו והגיש למש"ל ולנו את הדוקומנט הזה שהוא רמליקה של הדו"ח משנת 1956 אם גם בהדגיה של נקודות מסויימות. המצב לא נשתנה מאז, ואין אנו רואים שאתה כיועץ הכלכלי של הממשלה מעמיד את השאלה בתורה הנכון.

עודת בפנינו - בפני ועדת הכספים - השאלה: איך נדון בדוקומנט הזה שהוגש לנו? אנו קבלנו את הדו"ח ונאנו דנים בבעיות המסק. לדעתי אנו טועלים שהבורטים היסודיים שמונעים את ההכרה, והם אחדים: אנו סרבים לדבר על תקציבים ודמיניסטרטיביים, צבוריים ומדיניים, אולם אין לנו התרמץ לבוא ולומר: יהיה אשר יהיה, חוכמות לא תועלנה, יש צורך לחתוך הן בהן שות והן בשירותים ויש לעשות מהפכה במסטר ההשקעות.

זכורני שאחד מאתנו העיז לומר בשנת 1953 שמסטר ההשקעות בארץ הוא מבסורדי ומביא לידי אינפלציה. ייעיה מישהו טכט עוה את החשבון כמה ייצור אנו מקבלים וכמה חוסמים אנו דולגרים טכל גותן השקעות עיינו במשך שש שנים? אם תעשו את החשבון תיווכחו לדעת שכבר פורציה להיקף ההשקעה בלירות ובמטבע נוף אין אנו מקבלים אמילו חצי הרבית שאנו טילטים לאחריים. ולעומת זאת, במרוכב המסק החקלאי והתעשייתי, במסחים הבנויים על הפרוינציע של ניצול היתרון שלנו: אדטה, עמט, חוץ, ארגון ואולי גם טימון, הצלחנו ככל זאת להקטין את היבוא ולהגדיל את הייצוא.

ועוד. עובדה היא כי במסטר עבודה כזה אי אפשר להתקיים וזוי אמטר לעשות לא ייצוא ולא ייצור. בנינו לעצמנו חוסם של אוטרקיה, ובחקופה זו אי אפשר לחיות באי בודד. הדבר איננו בשאלה שבין נותני עבודה לבין העובדים, כי רוב העובדים טועסקים על ידי מוסדות צבוריים, וזאתם ארבעים האחוז העובדים במסק המרטי אינם מנוצלים על-ידי, כי לחיטף - מסטר העבודה הוא המבצל את המסק.

אני אומר שאנו טטורים טחשש של אינפלציה כי היקף ההוצאות הבטחוניות שלנו טהודה טחוז כה גדול, אבל הרי אנו מקבלים עזרה טכחוף; אנו מקבלים טחנות טכחוף;

בגיד הבנק ד. הרוביץ: אנו מקבלים טכחוף בגודל של טחנה טמאחים מיליון ל"י שבעים מיליון טחילוטטמן שלוטטים מיליון מטטטוציה, המישים מיליון טחמטלח המרטי קבלת וטחמישים מיליון טחמטביתחן

ד. ספיר: אנו מכסים את הפתוח הצבורי על ידי מקורות הכנסה טכחוף; הפיתוח בטירה עוה נעיה אינו נעיה על חשבון הכספים בארץ ולא על ידי כסף הבא טכחוף. ונוסף לזה אנו מקבלים עוד טאה מיליון כטחנה בטרה בשביל היחידה הנותת הקרנית מדינת ישראל; יש לנו בארץ שלוש טאות אלק בפס התלויים בחסדי חוף.

גם אם נביח ייאל אלה חיינו על התנות הרדי "טובים" סיליון. מפיק כדי לכלכל את כולנו. נשאלת האלה: מדוע יאמר סיליון וטאמיתם אלף נפש הנמצאים בארץ עשרות בשנים אינם יכולים להזין את עצמם?

נגיד הבנק ד. הורוביץ: המצב הוא שחור גם כמות שהוא, ואין צורך לתארו שחור מכפי שהוא במסת. בתוך אטכום הזה יל התנות חלק גדול נתון בהתקעות.

י. טפיר: על כן אמרתי רק שטובים סיליון דולאר שהם 150 סיליון ל"י. זה גורם 450 ל"י לנפש לשנה. כדי לקיים אותו צריך להם טקורות הכנסה. אנו מקבלים טתנות טבחין ועל ידי כך פטורים אנו מהטעמטה הטוציאלית הזאת. מולם סיליון ושלוש טאות אלף נפש שהם בוטי הרעיון של טדינת יישראל גם הם אינם יכולים להתקיים קיום פיניטלי ואינם טרוויחים כדי פרנטם ואינם חוסכים אף פרוטה נחת לים התקעה. דבר זה גורם ררשני. ובענין זה חייבת ועדת הכספים לייסוע דעתו של היועץ הכלכלי של הממשלה.

ברור לכל, והכרה זו הולכת וחודרת לכל חלקי האזור, שאין הטדובר בענין שבין בותני עבודה לבין פועלים. אין זה לא יטויות ואנכרוניזם. ועבודה זו טחיינת רפורטה טוטאלית ללא פטרות, והיא העוסדת בפני נגיד הבנק ובפני ועדת הכספים השאלה היא: אם טוכן נגיד הבנק להגיד את הטלה הגואלת, ואם אין הוא טוכן לכך - על ועדת הכספים להעמידה באורה הנכון ולתת את התשובה לבעיה היטודית הזאת.

גם נגיד הבנק וגם רבים טתנו רואים את התקציבים הטפלכתיים המנופחים כמחד המקורות העיקריים לגלגול התפתחות האינפלציה. אולם אם נוריד את ההיטלים המטטלתיים הנוספים העוברים ישר אל הטחיר וטם נוריד את כל ההוצאות האדטיניטטרטיביות אל הטסק טהטוויר וטהשכר - יכול היה הטסק להתזון מולי בעלית קטנה של טחירים. האיזון של היצע וביקוש היה טובע את עלית הטחירים טילולא הטכה הגמה טלטעלה של תקציבים טפלכתיים.

נגיד הבנק ד. הורוביץ: אתה טתנון לגרעון ולא להיטלים, כי ההיטלים הם גורם מנטי-אינפלציוני.

י. טפיר: הממשלה הלכה בדרך של מיסון אינפלציוני, אולם היות ולא רצתה להטטין בכך החליטה לטוב את החטר טן הטחיר. יכול נגיד הבנק לבזב ולומר, כי יש לשאוב את החטר טהטוכלוסיה. הוא יצדק טבחיתו הוא, אלא טתו אטור ליצוד גרעון, כי אם נוצר גרעון - ברור אטור לכטותו על ידי מיסון, כי תוצאת הגרעון יחד עם עלית טחירים אינם אלא עלית טחירים ויילידת ערך הטטבע שלנו כלפי חוץ. ועתה לבעית השכר. אנו טטטיכים לרמות את עצמנו כחטנוו טיש טתוהלים בארץ.

נקודה יליזת. טטטר העבודה הוא הוא יהבי לכך טטוטנציהל הייצוד והייצוד שלנו קטן טזה טיכול היה להיות טילולא טטטר עבודה זה. עליה דברים אלה דיים, אלא שלתם יש תולדות. וחייבים הצבור והכנסת לדעת ייית לעיות צעדים דרטטיים כדי לתקן את המצב. יש לעיות ניהוח עטוק כדי לתקן את ההיפעה הטילית של ההוצאות לבטחון לכל בעטוד על עברי פי פחת.

ח. רובין: דומני כי אין טעם לטכט ויכוח זה על ידי החלטות. גם אם יטוכט - לא תהיינה להחלטות כל ערך. אין זה אלא אחד הטקרים הטעטים טני טחייב קיום ויכוח הופטילי טין בעקבותיו תוצאות בר וח לעין, אלא יש ערך לחילופי הדעות הניטעיים טתן.

מיני לקבל את הדעה שיש להעמיד כמטרה
בפני עצמה את בעיית הסדיניות הסוביטרית, כי לדעתי אין הסדיניות
הסוביטרית. לא אחד מהכלים החיוניים לשאון יותר רחב, לסדיניות הכלכלית
הכוללת. והשאלה היא: מה מטרתה ליל הסדיניות הכלכלית? ברור שאין
היינו כל חילוקי דעות כי מטרתנו הן: מי-תלות כלכלית, קליטה עליה,
בטחון, הגדלת מקורות הייצור. מולם אין שאלה של מליצות שדורות, אם
כי הן גרובות.

כשאנו בוטרים הגדלת הייצור אין זה אומר
כל הייצור, הלא ייצור זהו חיוני מנקודת הראות של תכנית משקית סובייטית.
קשה לי לראות בין המפעלים הסוביטריים תע"ה כתפוחי-הדסה שטובגניט או
מפעל לנסנתויט. ברור כי בה גמידה ימפעלים אלה יקופו ויתקיימו הם גם
יעטיקו פועלים, מולם אין אלה במחיצת מפעלים חיוניים. רוב ההשקעות
הן היקעות יערבן לגבי הטסק הוא שמוקפק. והשאלה היא: מה אחרז בכסי
ההשקעה החיוניים בתוך כלל בכסי מה קעה? בני מסכים להכנסת תכניתיות
לתוך הטסק הן לגבי היקעות פרטיות והן לגבי היקעות צבוריות.

מינני חקלאי, מולם ידוע לי כי אנו מייצרים
בך 15% טכלל תצרוכת החיטה יאנו זקוקים לה. גם אם ההשקעה בגול היתה
בטיך תקופה סטוייטת היקעה רצויה עם אמורטיזציה סתמיטה, מיני ידוע
אם תכנית טסלכתית לה היתה צריכה לכרוך את טאמציה להגדלת ייצור החיטה.

ז. ספיר: תכנית טסלכתית היתה צריכה לסנוע כל ניצול
של קרקע לטובת החיטה.

ח. רונגין: מקח לדוגמה טוכר. כל פעולה טסלכתית לעורר
את ייצור הטוכר החל מהייצור החקלאי וכלה
בייצור התעשייתי היתה חיונית ובכונה.

בגיד הבנק ד. הרונביץ: אני בטוח שלא.

ח. רונגין: ברור כי זה בתנאי שהדולטרים שאנו טשלטים
בעד טון טוכר הטיוצר בארץ מינם עולים על
טאיר טון הטוכר שאנו טכניטים טחו"ל. ואני טעיז לומר: מפילו אם הטחיר
בלירות יירטליות גדול הרבה יותר. ברור שגם לכך יש גבול סטוייט, אבל
כזו צריכה להיות. הטגסה הכללית.

אנו עוסקים בארץ גם בתעשייה כבדה. מולם
מיני טבין מדוע עוסקים אנו בתעשייה כבדה שמוקפקת, כמו: קייזר-פרייזר,
בסקוט להשיקע אותם טכונטיים בתעשייה הכבדה של וולקן.

ז. ספיר: אין כל הבדל.

ח. רונגין: וולקן קודם לקייזר-פרייזר טבחיבת החיוניות
למשק. ולי להכנות את ההשקעות הפרטיות,
הצבוריות והחטי-צבוריות לצותם מפיקים החיוניים למשק. הקריטריון
לחיוניות הוא: מטסקת התצרוכת העצמית בעיקר בדברים ההכרחיים כדי
להקטין את היבוא, מפילו אם מטלם הייצור יותר.

הציע בגיד הבנק להקטין את השירותים. הוא
העיר שם נאמאט את ההוצאות הטימיניטטריטיות תהיה זו פעולה רצויה.
אני שואל: מה פירוש? השירותים שלנו טתחלקים בין טעד, מינוך
וברימות. ואין אנו יכולים לוותר לא על טעד, לא על מינוך ולא על
ברימות. טסיטר עבודה כזה אנו טחה נובע טתחינוך אותו טקבל הילד. החינוך
הוא הערובה לכניסתו של הילד לעבודה בתום לימודיו, בארת - יעטוק הילך
ברובלות ויטסק רזובה לסחנה הסבלים ולטחר טקצועות גלתי חיוניים.
הוא הדין ברימות. אם חולה שחפת תהיה שיה חדישים בבית-חולים יוצא
בריים ואינו אומל די צרכו ואינו גר בתנאי ריור טיניטליים - הוא עלול
לחזור לבית-החולים ולהתנו עור חצי שנה, דבר שיעלה למדינה הרבה יותר.

רבים מהחברים אשר חתמו על הצהרה הזאת
הטובים עליהם ידועה להם ענין של החלטה בכנסת. לה כן הדבר הנבא
טובים עליהם הם פונקציה שלקית על אפילו ידועה הכלכלית של הארץ.
הנבאם טובים עליהם הם דבר טוב מאד, אולם לא יעה שהם מתבקשים
באינטרסים הוובייקטיביים של המסק וביכולתו.

ההסתדרות הכללית באורחה היום מהוה גורם
הטובע ופוגע בהתפתחות הכלכלית של הארץ. עובדה היא כי גם בארצות
הטורכיות החזקות באה הסתדרות העובדים בטוף התהליך הכלכלי ולא
בתחילתו. ואילו במזרח - אין להסתדרויות העובדים כל השפעה על סחלך
העניינים.

לאצערנו טועלת ההסתדרות הכללית בארץ
טוטטרויות הוובייקטיביות של המסק ושל הכלכלה. ואם רוצים אנו
לפתור שאלות עלינו לראותן בעניינים פקוחות.

בכל ארץ של פיתוח אריך להיות מסוף של
ייצור ולא מסטר של חלוקה, כי מסטר של חלוקה נוגד כל סניע לפיתוח,
עידול, הרחבה והגדלת הייצוא.

עלינו לעשות הכל כדי לשנות את היחס
והפרופורציה שבין היטח הפרודוקטיבי לבין זה הלא-פרודוקטיבי לטובת
היטח הפרודוקטיבי. אין לנו בענין זה דומה בכל שאר מדינות העולם.

גם טריות המטיט שלנו נוגדת כל מסטר
של ייצור. טעמט המטיט הורטת כל יוזמה ל עבודה, ובטקוט שיינתן
פרט ליוזמה, לטקצועיות ולליטוד כים יצריך להינתן במסטר של ייצור,
אנו הורטים כל יוזמה של עבודה בגלל טעמט המטיט. כל טי שחוטב שאפשר
לפתח את הארץ אך ורק על חשבון מסף צבורי - שוגה. עוד לפעמי קום
המדינה איתה פרופורציה טטוייטת בין ההון הצבורי לבין ההון הפרטי.
ההון הפרטי עלה מיכטה על ההון הצבורי, ואז אפשר בהון הצבורי לעשות
גם בטחון ובס פיתוח.

גם הכיוון המעדיף יוזמה טטטלית או הסתדרותית
על פני זו הפרטית נוגד כל בטיון שנעשה בארצות דטוקרטיות אחרות. ארצות
ומדינות לא התפתחות על ידי טטטלות. הטיטטה המיד היתה: טלניטוב של
התערבות טטטלית. ואילו אצלנו טרובז הכל ריכוז כלכלי טוטטלי בידי
המטיילה, דבר הנוגד פיתוח הארץ. אילולם האקלים בארץ יכול היה האלט
העטיף שבקרב העליה לקלוט באמצעיו הוא את טיעוטי היכולת, אולם האקלים
הכלכלי שבארץ טינו טושך את בעלי ההון שבקרב העליה, ובאיט טלינו רק
טיעוטי היכולת שבין להם כל אפשרות להגיע לארצות אחרות.

בארץ של עליה חשוב טעיף הבנין, והצלנו
הנטיה היא לצטטנו ככל האפשר.

בגיד הבנק ד. הורוביץ: אם 60% טכל ההקעות מופנות לבנין אין זה
מטטיק?

המלמט:

בכוון, אבל טכל זאת הנטיה היא להוביל
בעית הדיור מונעת עליה בעלי טקצוע רבים
וטחוקטת צאאאעד טמד בנייטין ובתרחבת המטיטה.

הייתי רוצה שבגיד הבנק יישב את העליה
העומדת לבנינו: טמד טמד הכסף אצלנו הוא יקר, הנוק הנוו לכסף
הולך ומתרחב, טילטיט 20% עד 30% רחית, וטמד עניי ללא הבטיט היכולת
טוף אצלנו הינוק בטחורות טטין להן קוביטט? האם זה טימן היכר של
הינטלציה?

ג. קרבנות:

בוח לחוגים סטטיים בנחמה לנחמה את מצב
הסיק להיחלוח כדבר יזינו סטטיים, והוא:
קיומם של יוני סטטוריים בחוף הסיק כגורם מפריע להתפתחותו ולעצירת
בוחו יל החון הפרטי, דומני כי סחורת הסטילה החרי כל חון פרטי
מטגלה ענין בסדינת ישראל ובהיקעה בה.

גדלתי בטעל פרטי חון בו יספך של היתחמות
החבור. עובדה היא כי טעל זה קיבל מרוב העזרה מצד הסטילה. וזיני
חושב כי הפלחה הסטילה לטובה רק טעל פרטי זה על פני מפעלים פרטיים
חורים; ומט יל ליקויי בכלכלתנו - ל. חן עלינו לחלות את הקולר.

נחת סחורות החולות בטסק חונ: חחוז הייצוריים
הכסוף יזנו עולה על 38%. על אף גידול המכונות לא עלה חחוז זה
מחו קום הסדינה, וברור כי חלח הפרודוקטיביזציה היא היא הבעיה, אם
כי חני יזני יודע סה הפתרון הרחוי לה. עובדה היא כי הטעב סבחינה
זו יזנו ברית. דעה נוספת היא כי הייצור ילנו חונ קטן טדי, וחון
טעט להקים מפעלים ילם כועדו לייצא חיות וחון חסוף המקומי יכול
לקלוט את מלוא הסחורות.

רק החולל יוחחתי עם חרשתן רביני טמר
לי כי ביטח הסטטיל יכול הייצור ילנו לרכוש שווקי חוף. כן עובדה
היא ש"ביר" טוכר חלק נכבד מחוצרתו כמפויקה ומחחרה בטיב החוצרת
עם יל חפרה הפסריות לטיצור ווקי העולט. חולט חון הייצור נעשה
ממליו חובר טחייב טמפך, ייעול, פיקוח וניהול על יסודות מדעיים.
אם עד כה לא היו בוחני העבודה צריכים לעשות טמפך כדי לשווק את
חוצרתם חיות והיוק המקומי הצליח לקלוט את החוצרת, חרי טעתה חייבים
הכל לעשות טמפך זה כדי לשווק את חוצרתם.

דובר פה על סיסר העבודה. סיסר העבודה חלוי
לא בטעט בנותני העבודה. טופחית חחו"ל נוסרית כי חון ההנהלות עומדת
על חרטה הנהגות, וייצור חלוי לא רק כפונל חרטה על יל המכונה, אלא
גם בהנהלה. כוסף על הענין חסיקי והכלכלי ילינו בייצור הבט להקל
על חחון חסחרי, חני חונה כסך גם חרטה חונך ספדרנה רחונה, החליכי
רציונליזציה קובליט לא בטעט את פדיון העבודה חנה.

עובדה היא כי כל צעד לקרחת עצמאות כלכלית
חלונה חתיקרות. חנו מגדלי חונה. היא חעלה לנו יותר ביוקר חון
חחונות חחו"ל.

בנין חסוף ח. חרונה יל: מדוע?

ג. קרבנות:

כי חחונה חסחרינית נסכרת כמרץ יותר
כזול טסטר היא נסכרת בחולות חגדית. חולט
גם בלעדי חחח, חרי חון לנו עדיין חסרת יל גידול חחונה. חנו חדיים
קוצרוע. חצמנות כלכלית נסכסת ילחונ את חחח חחיים, חכל חיל גם סייקרת
חחח.

ועתה לבעיית החיווך. החיווך חחונה כמרץ
בעיה חחורה. גם חילו היא חחחח חוסר חח חחונה חחח, חיינו חחחח
150 חיל חחח קיחו חחחח חחח, כי חחח חחח חחחח חחח חחח חחח
חדי. יל לחחח את חחחח חחח.

ה"ר ב. ג. גורביץ:

הבידוריים הנובילי הועלת הכספים המוזכרים
החדים, בבניית מדד היוקר, הגיית עזרה מהירה
למסק, ע"י חוטפת ישראל, לקב הועזרו ל"י בגרסו ע"י מערכת סיני; הדו"ח
המדרון של בגיד בנק ישראל על עליית המעני החילום מעל ל-15% טמו הוגש
הדו"ח הקורט של הבגיד, סוכבים על בני יריטה: המחד - הבעיות הדחופות
יל המסק, והמעני - בעיות היסוד יליו.

בדיונים אלה נבחרו דברים שהנני מסכים להם,
ודבריי הנני חולק עליהם, אך אין בדעתי להתחף בוויכוח כי הם להתוות
אילו קורים לסיכון הדיון:

1. חלק מהמסציע הנוביליט, המוזכרו למסק יריטה מסקורות הדין:
סגביות, טלוות, טענקי וסינופיים, ומחד בלעדיתם היה המסק
ממטוטט, נוכל להעלות רמת החיים של הנוביליטיה הוויקה.
היילולא זת היה מצב המסק יתן יותר.

2. הקינים הנוביליט יבגרסו למסק עקב טבע ויני השפו הוללות
המסק ובבעיו, ישיבו די סחוסן וכדי יוכל לעמוד בפני זעזוע
קל ביותר. הדיון המוביל בועדת הכספים, ימטרנו היתה לברר
מדי העזרה במירמי בוסף להקלת המבוקה עקב יעמ החירות, מרג
מטבדורו המצוטטטט מפתת הקיני המדוק בין רמי עת הירוט
ומטבומי המסק "בימים כתיקונם".

הועדה ירטה לבייה הועלת בגיד הבנק יהוגייה ועוד חוגש להקללות
ולמענייה ע"י הזרמת ישראל בוסף במיעור יל המטיה טיליון ל"י.
אם כי ועדת הכספים לא טייסה את הדיון בהצגת הביעות מטייכות
לבנק ישראל ולמטיליה, היה ברור כי העזרה הדחופה במיעור זה או
מחר, הכרויית כדי לטבוע זעזועים מבדיה יותר במטיקה של המדק.

3. הכורר, במלבו היגלי, המנו מנהלים עתה סוקדו לבעיות היסוד של
המסק, והוא מסוד לעליית טפעל החילום במידה המטייכת את הבגיד
להחריע בניי המטיליה וועדת הכספים אל הסכנה המורבת למסק.

4. הבגיד עיה את יליו - לא מפתח הוויכוח - אך עם הרמת המצב,
הרי המורחמיו, מסקנותיו, והועותיו, מוויכות עוד יותר. הינני
יודע אם המטיליה או ועדת הירטה הכלכליים דנה בדו"ח, והיא המטיקה
או עוסדת להמסק מסקנות. היתה היא: מה תעשה ועדת הכספים? האם
מתפק במיעת סקירת הבגיד, ובויכוח, - או שתעבור לסדר היום וממסק
מסקנות.

אני סבור כי הועדה אינה יכולה לעבור לסדר היום, וחיבת להמסק
מסקנות. זהו המפקיד והחובה המטיליה. עליה מבוסס בחוק בנק ישראל.

קיימות מדבע מסקנות:

(א) לסחור הבחוחיו יל הבגיד - אם אפשר - ולהגיע למסקנות
ולהצעות מחרות;

(ב) לקבל את הבחוחיו על כל המסקנות וההצעות המלוות אותן;

(ג) לקבל חלק מהבחוחות ולסחור חלק סיני, ובמחמם לכך לערוך
מסקנותיה והצעותיה יל הועדה;

(ד) לקבל כל הבחוחיו יל הבגיד, להמטיים כי להלכת טף
מסקנותיו והצעותיו בכונות, ועם זאת לוטר כי אין כל
מפשרות לקבל את כולן כי אם רק חלקן.

6. אני טניח כי הברור ינעט בוועדה הכספים טף החומר העוסד
לרשותה מינן מספיקות כדי להמסק מסקנות ולערוך תכניות לבעיות
הייסוד של המסק. טף הרמת המטייחה יל בגיד הבנק יותר משהיתה
ערוכה לביחוח כולל ומקיף כל בעיות המסק, היתה ערוכה למתן אות
מועקה לביקטת יליו. המצעים הדחופים למיעת עלייתו של גל מינפלציה
חדש הברחה במופק רחוק יותר, יעה מההליכים המינפלציוניים גלויים
בולטים לעין. טשום כך יגיע לוועדת הכספים לערוך מסקנותיה בשני
מסקטים: המחד - נוגע לעדים הדחופים המוצעים ע"י בגיד הבנק

לדון"ו האחרון שלו ובהראשיתו לפני הוועדה; השני - נוגע לבעיות היסוד של המשק.

7. אין צורך דואה כל הפשרות שועדת הכספים תציע, במלבד זה של ירור, חכנית מקיפה לבעיות היסוד של המשק. מה שיכולה, פריכה וחייבת לעשות הוועדה - לבקש מאת בגיד הבנק, שהוא גם יועצה הכלכלי של הממשלה, וטעם המטילה, להכין בדחיפות חכנית כזוה, ולו גם חכנית חלקית, כי ספק רב אם אפשר במצבו אנו להכין חכנית בטווח ארוך לצניט רבות.

8. הוועדה פריכה לבקש תשובה לנטה שאלות, ולבקש לערוך כמה פעולות:

(א) כיצד למנוע בעתיד ייסושי באמצעים הבאים מן החוץ (לא המורת עטלם של מזרחי המדינה) להעלאת רמת החיים של מזרחי המדינה, הייסוד של האוכלוסיה הוותיקה;

(ב) כיצד להתכוון כבר טעה, לקראת הוודאות של צמצום המשפטים הבאים מבחוץ בשנים הקרובות;

(ג) מהן החכניות הטטיות להעלאת הוטה הטקצוועית (לג רק של הפועלים כי אם בעלי המפעלים, מחכניותם וטנהליהם) להגברת התפוקה, טיב התוצרת, הוזלת מחירים והרחבת הייצוא. ארבע בעיות אלו הן בעצם קטורות זו בזו. מסנט בעית הרחבת היצוא פתרונה מלויה בטידה רבה גם בגורמים ובמטיבות שאין לנו שליטה עליהם, אולם בלי העלאת הוטה הטקצוועית (יל הפועלים והנהלת המפעלים), טיב התוצרת, והוזלת המחירים, לא יורחב הייצוא. הנחה זו חלה אאפילו על פרי הטונופולין שלנו, מפות הזהב.

(ד) לערוך בחינה יסודית של בעיות המשק האקלאי ולחפש דרכים להקלת טאוקתו ולטילוק הקטיים המטכניים קיומו. מהו החכניות

(ה) העלאת האחוז יל האוכלוסיה המתפרנסת מעבודה יחבנית במשפט של יצירת מקורות עבודה ופרנסה לגידול האוכלוסיה הטיעור של טגה בלף נפטי לשנה לפחות, עקב הריבוי הטבעי ועולים חדשים. רק לאחר שמוכן חכנית מקיפה כזוה יהיה טקוט לקיים דיובים הועדת הכספים באותם חלקי החכנית שוועדה פריכה לדון בהן בתוקף תפקידיה וטטכויותיה.

(ו) אשר למעגל השני יל הבעיות הצטורות לדו"ח האחרון, של בגיד הבנק, ברצוני להעיר מספר הערות ולהציע לוועדה מספר הצעות, לפי טעה על דעתי בלבד:

1) לקבל כתור יסוד לטסקנות הוועדה הנחה זו יל בגיד הבנק יהיא גורם-גב לכל שאר הנחיותיו, טסקנותיו והצעותיו, כי המטילה, בנק ישראל, הכנסת וועדת הכספים חייבים במאסף גלתי פוסק לטטירה על יער הטטבע ועל יצניבותו.

2) אין להציג טטרה זו ע"י בקיטת אמצעים טוניטוריים וע"י טטורירי טטבע בלבד. בדרך זו אפשר רק לטלק קטיים באורח זטני אך אין בה כדי לרפא נגעי טסקנו.

3) מדיניות האשראי של בנק ישראל והטטטת ערוכה בקו הריטון של התהליכים האינטלטלציוניים וטטירה על יער הטטטבע - מולי לא כמידה טטפקת, ואין להפעיל להץ על בנק ישראל והטטטילה לטנות מדיניות זו ביסודה. אין זה מוציט מן הכלל טטיות טעיקרון המדיניות, והגזית עזרה טטירה טטטע לטטע לעצמי טטק טטוייטיט לפי עקרונות אטוריים יל אשראי טלקטיבי.

4) להניח שיהתקציב לשנת 1957/58 שיהטטטלה עומדת להגיש לכנסת יהיה ערוך בקו הצטצוט, ואולם אין זה פוסר מה ועדת הכספים לבחון את בעיות התקציב עוד לפני הגיתו ולבורר ביזו טידה

המטרה להשיג קיטוצים חיוניים בדרך של הגברת המסכון והיזילות
ובליזו מידה יהיה הכרח לפגוע גם בשירותים ובפיתוח. הכל מקום
גם כי המטרה יהיה להשיג קיטוצים בעלי ערך ע"י הגברת המסכון
והיזילות הלבד לא תהיה לפגוע בדרך החרת שלה לצמצום המידה שה
גם בשירותים. גף על פי שכל צמצום כזה עשוי לפגוע קודם כל
בשכבות האוכלוסיה החליות יותר שבהינה כלכלית, ובליקרי-בעולנים
ורעילים ועובדי מעבורות. הענין כה חשוב יצטרך להיות טבע מעטים
לכני טועיה זאת.

אנא הדין בצמצום הפיתוח בהתאם החלקים הצמצום יכלו לריכוזי
מחוטרי עבודה. הארץ הזאת הינה יכולה לשאת חוסר עבודה העל
לשעור מסויים וכל מי יענינם ברצון יודע מה הם גרעיני
ההתפוצצות הסומונים בריכוזי גדול של מחוטרי עבודה. יש גם
אנשי-מחירתי לבעיה, אך לא הכל סמוגלים לחשוב על בעיה
זו.

לכני שפוגעים בשירותים סוציאליים ובמספקת טובת הברזל של
עבודה למחוטרי עבודה קבועה יש לצמצם רמת הארזיכה ל שלה
היכולים להתקיים קיום גבוהי גף לאחר הורדה מסויימת ברמת
החיים שלהם. מה יענין כל מחוסר העבודה או בעל ההכנסה המסוכנה,
שחיו הוא וחיי שפחתו תלויים במתן שירותים סוציאליים
תקינים ומספקת מינימום של עבודה בלעדית מאבויים אלט אדם.

(המטרה רשמה אט)

בגיד המבט ד. הורוביץ:

בדרך כלל ברשות לי הצעותיו של יו"ר
הועדה, אם כי היני טכנים לכל הצעותיו.

ענה רוצה אני לעמוד בקצרה על כמה

מהנקודות שהועלו על ידי חברי הוועדה.

סעודה בחיבתית עליה עוסדת בפני בקרת

סדעית הימ: ההפדה בין המדיניות הרוניטורית לבין המדיניות הכלכלית.
כל המדיניות הרוניטורית מינה אלה חלק. ינטגרלי המדיניות הכלכלית.
ובדברנו על המדיניות הכלכלית עלינו לעמוד על יללה גורמים עיקריים:
תקציב המדינה, ההכנסות המי יות ובעיית המדינה, כל כל שאר הגורמים
מינה אלה מונקציונליים. ברור כי גורמי המדיניות יל הכסף הם ילשה:
ברעון בתקציב המדינה, עליית המ נטות המדיניות והרחבת המדינה. מילולא
עלו ההכנסות המדיניות היינו יכולים במשך המדינה הרוניטורית לאזן את התקציב
וליצור מטבע יציב, כי אז היינו פרויטמי את המדינה רק בגבולות עליית
התפוקה. כיום יל פער רב בין התפוקה ילנו לבין עליית ההכנסות המדיניות.
בחומה לנו ענה הפוגה כדי להיג את המדיניות ילנו ההכנסה המדינית לבין
התפוקה, כי רק בדרך זו נוכל להגיע למטבע יציב ולבלות את המדינה
המינפליציה.

אחת מהבעיות העיקריות ילנו הימ: המזון

המטוך יל הייצורים. מולם חוק כל יענוז הוא כי המזון נטוך של ייצורים
מינו אלה פרי מינפליציה. המינפליציה מינה שגורמת ליפרודוקטיביזציה. טעה
טעולות ההכנסות הנומינליות ומין טכנים המינפליציה, קונה לו המדי
יירותים, וכך קטן מחוז הייצורים. אגב, אני מוכן להמציא לחברי הועדה
את המספר והדפסתי בירחון הכלכלי המודרן, כי במספר יכול אני להיות
יותר ליברלי ממיר במספר הימ.

אוסרים חברי הועדה כי אני מפריו

ברברי וממיר מינפליציה עליה קיימת. ראש הדוברים הוא חבר הכנסת
הרפאל. ברצוני לומר שכלבי למינפליציה דוהרת יל גם מינפליציה מינה
דוהרת. בשנת 1952 עיינו את הדכלומציה והמינפליציה בהקטינו את הפער
שבין הקורט הכלמי הימ ילשה 3.000 ל"י לבין הקורט הימ ילשה 320 ט"י.
כך הברנו את המטק. עברו שנתים נוספות, ובטוף שנת 1953 עיינו דכלומציה
ימיה גם כי במופן מלבנטי ילנו נראה לעין, ט-1.000 ל"י ל-1.800 ל"י.
כיום הקורט הימ הוא 1.800 ל"י ומילו הקורט הלא-ימטי הוא 2.800 ל"י.
המט שמי דכלומציות במטך 4 שנים מינון טכניקות? המט מינון זה מינפליציה?
מילולא מלה שנותנים לנו את המולמרים וטותמים לנו את המטק - היינו
נוטמים. מינון לעיות הכל כדי לל להגיע למינפליציה דוהרת מוקדם מדי,
מולם יותר מינון זה מינון להמינפליציה.

מבקש חבר הכנסת מליד להרחיב את המדינה

ולתור את בעיית המטק במדינה. דבר זה אפשרי אך זרק במידת הדורנה של
מטבע חזק. מולם טעה מינון כל דורנה - פתרון כזה מינון אפשרי. למוד
עובדה זו מינפליציה ל י דעתי ועדת הכספים יל הכנסת לכתוח בקרת המדינה עלי
ועל מנק ישראל שאלך יותר מדי לקרבת הכינון של הרחבת המדינה ולא מצטופו.

ג. כורנר:

כבר בדו"ח הראשון בקרת המדינה את עובדת
הרחבת המדינה המינפליציה.

בגיד המבט ד. הורוביץ:

מינון מינון מינון רוצים למטק את מינון הייצוב
ולל מינון מינון המדינה להמציא מטון. בדו"ח
המחרון מינון מברר את המינפליציה על כך שיקטנה מטוף זה, מולם ילל מטפחה יחד עם
זאת שירותים מחריים.

אנו עדים לתהליך מינפליציוני במשך כל

השנים. המינפליציה מתבטאת בעליית המדינה, מינפליציה ערך המטק, במי-מינפליציות
יל המטק, במידול המדינה במופן המסחרי ובדכלומציה מינון לעיותה המט ליינפליציה
למן במיעץ מינון נגיע לייצוא? הרחבתה מינון במחוזי המדינה המדינה,
ולנו יל דורכה לימוע ימים בלבד. במינפליציה ירדו המדינות, מינון לה עמה
דורכה לימפליציה בלבד. המולט לחתוך במדינה ב-10% על המטק המדינה מינון דורכה
לימפליציה מינון. לנו נראה שזה מינפליציה, ודבר זה מעיד על כמה מינפליציה מינון
למדינה המינפליציה.

עוד לפני ילשה חלפים שנה היתה אינפלציה.
כתוב "הסתכר לארור נקוב". בל בלך בדרך זו כי יש בה כדי להרחיקנו
לגמרי מכל יעיון בדבר עצמות כלכלית. התהליך הפתטי של האינפלציה
הוא עוד יותר גרוע מזה שנה. סבבא לו כי לוקח מני בחשבון את התוואה
על ידי איספורט הדולארים.

אנו עדין לתהליך של חסכון בקרב האוכלוסייה.
אולם השאלה היא: מה אופיו הכלכלי של החסכון ומה ההבחנה הכלכלית של
החסכון? הדבר תלוי בטרתו ובאופן איסורו. אילו היו החסכונות גורמים
לקופת המטילה, והיא טודה היתה מפקידה אותם בבנק ישראל - היה זה
תהליך דפלציוני. אם היתה מוציאה אותם טוב - היה זה תהליך נויטרלי,
אם כי אפשר לומר, שאילו החסכונות לא היתה למטילה ברירה מלא להדפיס
כסף חדש ולהזריםו לסוק, וזרימת החסכונות לקופתה מנעה לחץ אינפלציוני
נוסף.

מה יכול לעשות בנק מרכזי כמטלסה גורמי
המרוזיה הוא שולט רק במחד: על התקציב. אין לו שליטה, על עליית
ההכנסות אין לו שליטה. נותר לו שיפוט רק האיראי, וכך יש בידו להאיט
ולרכך את תהליך האינפלציה. גחרת היינו עדין לדבולוציה לא אחת לשנתים
אלא אחת לחצי שנה.

אני תקווה כי הינה תציע המטילה תקציב
סתון מתקציביה הקודמים. אני תקווה כי בענין זה נצער לפחות צעד אחד
קדימה, אולם יני ששוכנע שועדת הכספים לא תרחוף את המטילה ולא
תלצה ללכת בכיוון הפוך.

י. טורדר:
עוד לא היה מקרה בו הציעה ועדת הכספים
להגדיל את התקציב.

נגיד הבנק ד. הורוביץ:
נכון, אבל יש נטיות כאלה.
אני טוחה בגד הרצון שמיחסיים לי כי
סדיניותי טכונת ליצירת מבטלה. אין לי כל כוונה כזאת. איני טולזל
בצער המנוסי. בסופו של דבר המיסק הוא רק מטצעי, והמטרה היא בן-האדם
עצמו. אולם השאלה היא: מתי הטבל יותר גדול? לעתים אפשר להקל על
הטבל היום ולהביא יחד עם זה לטבל הרבה יותר גדול מחר. אין מני יכול
לרבות מוייקט אחד לא את טכלול הבעיות, ולאור זה לדון ולסקול.

אפשר מטנס לפתור את הבעיות בפעם אחת -
בעזרת טטבר חד-פעמי, אולם אני רוצה לעיות זאת בתבונה ובמבולוציה
ולא על ידי טטבר שיפגע בטעות אלפי אנשים באופן הקטה ביותר.

כל סדירת התקעה לפי מחוז נכסי הייצור
בתוך המאזן המטחרי טוטעה, כי לעזמת הגרעון צריך להביא את כל ההקעות
ולא רק את נכסי הייצור.

המחירה הגדולה ביותר קיימת בדברי חבר
הכנסת רובין. טצד אחד הוא טבק מוטריקה כמעט טוחלט, אך טצד שני
הוא מוטר: לא זיכפת לי כמה עולה הדולאר, ובלבד מטנו טרוויחיים דולארים
פוליטיקה כזאת לא תיטכן. יש רק דרך אחת, והיא: הורדה מכורית וקטלנית
ברמת החיים, אולם לזה מתנגד חבר הכנסת רובין. והרי מי אפשר לבנות
ייצור הכנוי על 6-7 ל"י הדולאר טבלי להוריד יחד עם זה את רמת
החיים.

ח. רובין:
כמות הייצור היא הקובעת ולא מחירי הוק.
מש כמות הייצור הכוללת במדינה הולכת
וגדלה - העם לא ייהפך לעני יותר.

הקציה הי היסטורית למזון, ביירוטים מסור לפגוע, בפיתוח מסור לפגוע, ההכנסות ביטוח כמות יתן והגרעון הוא עצום. אני שואל אתכם: מה לעשות? איני שש לקרחת פגיעה ביירוטים ובמסחרן; אבל מה מעשה? ברור שאיני מתנגד להקטנת המנגנון, אבל המבעתי כבר על הגבולות.

לחבר הכנסת אלסטן ברצוני לומר, איני ההיסטוריה כפי שהיא תיארתי. אין לכל הבעיה הזאת כל ייחוס לסקטוריות, אין כל חשיבות לעובדת היותם של שני סקטורים טכניות הנבחרת יתארת. לצערי ענין הסקטוריות פוריד את חבר הכנסת אלסטן מהפסיס הנכונים יל הדיון והנבחרת.

מה פירושה של תיבת כסף על ידי היטליים? - היטליים טובעים גרעון, כי מסור שכוח הקנייה יהיה גדול מרמת הטחירים של מדינות סטרימיים.

קיימת עתה דפרטיה זמנית. הכסף הוא יקר כי יש ביקור סופרזן כיום עדיש אנו להתכווצות זמנית. תחליפי הכסף בעלסו, היום לא חסר לנו הרחבת יכולת הייצור הפיזית לא מתעשייה ולא בחקלאות, אלא תנאי ייצור הטכניים מכירה ביווקי חוץ.

רוב הבעיות הן פונקציונליות הם מקבליים את התמיכה שבין המדינה מספלת בכל פרט ופרט הקשור במשק. בחוץ מטבם שהמדינה תחזיק בעמדות המפתח של הכלכלה, ולזה יש ערך רב. מטרתנו היא: התערבות עקיפה של המדינה, טבע בריא, כוסר התחרות הבנוי על כן שהיחס בין התמורה לבין התפוקה יהיה נכון, וזה הפירוש להכנסות המישייות. דבר זה יביא בעקבותיו לתקציב סגור ולהגרת המשק. דרושה מסמעת פנימית, אוסף לב, עבודה חינוכית ויד ברזל כדי להגשים את הדברים האלה בשטח ההכנסות המישייות, בשטח התקציב ובשטח המישייות. בודאי שפסטיים אני לטלקטיביות של היקעות, גולם זו הדרך, וכל דבר אחר אינו אלא השליות.

היו"ר י. גורני: אני מסכן את נפטי לומר שפנין בדרך במחזור שני של דיונים. אנו יושבים זה חודש ימים ומקיימים דיון בנושא זה. אין אנו יכולים להזניח את כל עבודתנו. לא אפגע בכבודו של אף אחד אומר שפנין אחד ייכול לחדש שטח זה. עם כל הכבוד לנגיד הבנק - גם הוא אינו יכול לחדש יותר.

על כן אני מציע לוועדה לבסח כמה תביעות לפטילה ולנגיד הבנק על יסוד הצעות שתועלנה, ובענין הדו"ח - בחווה דעתנו ובטכט. בזה נפייים היום. הישיבה בעולה.